

Školska godina
2010./2011.
br. 7

www.gimnazija-cres.hr

1. g

prof. Jelena Bralić

1. Buničić Lovro
2. Dabac Juraj
3. Deželić Isabella
4. Dlačić Ivan
5. Flego Virelai
6. Gazilj Ivana
7. Jurković Ivan
8. Kučić Marina
9. Marković Adrijana
10. Mlacović Dina

11. Mužić Iris
12. Preksavec Matea
13. Prole Neven
14. Rizvić Irma

15. Rupčić Robert
16. Sablić Mirjam
17. Šegota Mia
18. Tariiba Enia

19. Tomić Teo
20. Tramontana Ana
21. Vidmar Karlo
22. Vodenac Viktor

2. g

prof. Davor Bralić

1. Bravdica Ema
2. Brnić Toni
3. Damijanjević Ivana
4. Ivanović Dragana
5. Jakić Sonja
6. Mokorić Valentina
7. Sablić Ana
8. Unković Matko
9. Velčić Patrik

3. 9

prof. Rozana Perović

1. Damijanjević Valentina
2. Dorčić Dino
3. Flego Filip
4. Gazilj Ilaria
5. Marić Terezia
6. Matijević Dajana
7. Mužić Marina
8. Petrović Milan
9. Sabranović Sandra
10. Vasić Fabian
11. Zelić Neven

prof. Melita Chiole

4. 9

1. Anđelić Marin	5. Dorčić Ivan	10. Medarić Dragan
2. Babić Damir	6. Đorđić Ivan	11. Mlacović Marin
3. Brnić Bruno	7. Edelinski Saša	12. Nikolić Anđela
4. Buničić Antonio	8. Gregorović Ingrid	13. Pope Jakov
	9. Matić Arian	14. Sablić Katja

Dragi čitatelji, s radošću predstavljam 7. broj školskog lista!

Prije svega, zahvaljujem sadašnjim i bivšim članovima web grupe na marljivom i predanom radu koji je prepoznat i pohvaljen. Naime, prošlogodišnji broj školskog lista predložen je za državno natjecanje

na smotri LiDraNo u kategoriji novinarskog stvaralaštva. Kao mentor web grupe jako sam zbog toga ponosna.

U sklopu aktivnosti web grupe pripremamo školski list i brinemo o web stranici naše škole.

U ovogodišnjem školskom listu nastojali smo prezentirati svu raznolikost i živost u radu naše male škole, zabilježiti ljepote našeg otoka, predstaviti naše bivše i sadašnje učenike. A naši učenici i profesori i ove su školske godine sudjelovali u mnogobrojnim projektima. Upravo u školskom listu predstavili smo njihov rad. Naravno, nismo sve uspjeli zabilježiti jer je dinamika posla, sa stalnim rokovima koje je trebalo ispoštivati, ponekad bila prevelika za naše članove. Zato i ovom prilikom pozivam sve profesore i učenike da uredništvu našeg lista šalju svoje priloge i sve što smatraju važnim i tako nam pomognu kako bismo što više zanimljivih događaja iz školskog života trajno zabilježili.

Kao i uvijek, školski list posvećen je našim maturantima.

S našim dragim maturantima proveli smo četiri prekrasne godine. Trudili smo se savladati zahtjevne gimnazijske programe, spremali se za državnu maturu, za fakultete, za život. Nije bilo uvijek lako. A željeli smo isto tako učiniti taj naš zajednički život i posao što ljepšim. Putovali smo, sudjelovali u različitim projektima, natjecali se, plesali na naturalnoj zabavi...

Teško je nabrojiti sve u nekoliko riječi, no sigurno je da smo mi, profesori, nastojali prenijeti što više znanja svojim učenicima, a učenici nama profesorima svu svoju mladenačku radost i hvala im

na tome. Nadamo se da će maturanti biti zadovoljni svojim uspjehom na maturi i rezultatima upisa. Želimo im doista sve najbolje nadajući se da im u školi nismo prenosili samo znanje, već i želju za novim spoznajama, ljubav za svoj grad, da smo u njih usadili visoke moralne standarde, te ih pripremili preuzeti odgovornost koju donosi svijet odraslih.

Osobno, posebno se zahvaljujem mojim vjernim suradnicima u radu web grupe, prvenstveno web masteru Antoniju Buničiću. Tu su još i novinar Dragan Medarić, te Katja Sablić i Ivan Đorđić koji su priskakali kad je trebalo i za sve što je trebalo.

Ova školska godina bila je godina velikih kadrovskih promjena u našoj školi. Dugogodišnji ravnatelj škole, prof. Tomislav Gospodnetić, otišao je u mirovinu i dužnost ravnatelja sada obnaša prof. Darinko Sesar. Iako nije u Cresu i on brine o creskim odjelima s velikim entuzijazmom kako bi kvaliteta života i rada bila što bolja, a time i rezultati naših učenika na maturi i na fakultetu. Kadrovske promjene u školi dovele su naše bivše gimnazijalce, Ivu Krivičić i Rina Negovetića, na mjesto tajnice i pedagoga škole. Jako nam je drago što su opet s nama i to sada kao kolege i suradnici. Oni će još više pridonijeti povezanosti učenika u Cresu i Lošinj i tome se iskreno radujemo.

Sretni smo što Grad Cres ima razumijevanja za djelatnost creske gimnazije u svakom pogledu. I ove godine školski list izdali smo zahvaljujući pomoći Grada Cresa koji uz to pomaže i niz naših drugih aktivnosti. Gradonačelnik Kristijan Jurjako uvijek je imao puno razumijevanja za mlade i suradnju s mladima i za to mu doista veliko hvala.

Hvala i svim mojim učenicima suradnicima i kolegama profesorima koji su našli vremena i dali svoj prilog za ovaj školski list. Veselimo se sada novim generacijama i već planiramo mnoge nove projekte.

U ime web grupe - svima želim ugodno ljeto!

Voditeljica područnih odjela u Cresu
Melita Chiole, prof.

WEB GRUPA

Novinari:

Ilaria Gazilj
Valentina Damijanjević
Terezia Marić
Sonja Jakić
Irma Rizvić
Matea Preksavec
Dragana Ivanović
Dragan Medarić

Fotografi:

Fabian Vasić
Katja Sablić
Virelai Flego
Ana Sablić
Ivana Damijanjević
Ema Bravdica
Ivan Đorđić

web-masteri:

Antonio Buničić
Dina Mlacović
Ivan Jurković
Valentina Mokorić

IMPRESSUM

List čenika Srednje Škole Ambroza Haračića, Mali Lošinj
Područni djeli opće Gimnazije u Cresu

Glavna i odgovorna urednica:
Melita Chiole, prof.

Uredništvo:
Članovi Web- grupe

Suradnici:
Učenici i profesori gimnazije u Cresu

Lektorica:
Rozana Perović, prof

Nakladnik:
Srednja škola Ambroza Haračića, p.o. Cres
Ravnatelj: Darinko Sesar, prof.
Šetalište 20. travnja 56
51 557 Cres
tel/fax: 051 571 006
e-mail: ss-a.haracica@ri.t-com.hr
www.gimnazija-cres.hr

Logo Gimnazije rad je akademskog slikara Mate Solisa.

Fotografije na naslovnici (prednja i zadnja strana):
Fabian Vasić, učenik 3. g

Lipanj, 2011.

Tisak i grafička oprema: Intergrafika, Zagreb

INTERVJU

- 6 Dafne Flego
- 8 Tea Mužić

LETNE ŠKOLE ZNANOSTI

- 9 Ljetne škole znanosti
kako ih je doživjela Tea Mužić

VELIKA FACEBOOK ANKETA

11

PUTOVANJA

- 12 Maturalno putovanje u Španjolsku

- 13 Njemačka pustolovina
- 14 Njemačka - razmjena
- 16 Italija
- 17 Ogulin

MJESTA NA MOM OTOKU

- 18 Lubenice
- 19 Merag
- 20 Valun

- 21 Martinšćica

MATURALNA ZABAVA

- 23 Govor razrednice
- 24 Maturanti - generacija 2011.

- 26 Govor maturanata

- 27 Mladi na zadatku

- 27 Zahvala sponzorima

KAZALIŠTE

28

CRESKE ZNAMENITOSTI

29

UČENIČKO STVARALAŠTVO

30

CRESKE KAPELICE

35

IZ NAŠE ŠKOLE

- 36 Natjecanja 2010./2011.
- 38 Dan zahvalnosti za plodove zemlje

- 38 Hrvatska glagoljaška baština
- 39 Grupa za učenje
- 39 Državna matura
- 40 Gradi nam se škola
- 40 Maturanti - davatelji krvi
- 41 Papa u Hrvatskoj
- 41 I gimnazijalci se igraju lutkama
- 42 Karneval u školi
- 42 Sa svečanosti podjele maturalnih svjedodžbi
prošlogodišnjim maturantima
- 43 Maturanti se oprašaju od škole

BISERI IZ ŠKOLSKIH KLUPA

44

UPISI U 1. RAZRED

45

MATURANTI

46

Dafne Flego

NAŠA BIVŠA UČENICA I VRIJEDNA NOVINARKA NAŠE WEB GRUPE, DAFNE FLEGO, STUDENTICA JE FILOZOFSKOG FAKULTETA U RIJECI. ODLUČILI SMO ZAMOLITI JE ZA RAZGOVOR JER NAM SE ČINI DA ĆE ONA IDEALNO POVEZATI STUDENTSKA ISKUSTVA S NE TAKO DAVNIM GIMNAZIJSKIM KLUPAMA.

Evo, Dafne, nadamo se da si dobro. Htjele bismo ti postaviti par pitanja. Pa, evo:

- Reci nam ukratko što točno studiraš, svoje predmete i obaveze na faksu.

Dakle, trenutno sam na prvoj godini preddiplomskog studija hrvatskog i engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Uspješno sam položila prvi semestar i sad aktivno radim na drugome. Mogu reći da sam u proteklih par mjeseci stekla osnovno znanje iz opće lingvistike, pristo se upoznala s gramatikom staroslavenskog jezika, bila upoznata s napetošću nabijenom i dramatičnom pravopisnom scenom u Hrvata, proučavala razne aspekte američke kulture, u blagoj panici googlala pojašnjenja pojmova iz gramatike engleskog jezika – jezika koji ima više iznimaka nego pravila, i koristila slobodne trenutke za čitanje engleske lektire. Vrijeme sam upotpunjavala i tipičnim studentskim obavezama: lovom na skripte, trčanjem za busevima, potragom za slobodnim mjestom u Indexu i sl.

-Kako si se snašla u gradu Rijeci?

To me zapravo najviše čudilo prvih nekoliko tjedana: koliko mi ništa nije bilo neobično. Isprva si sav zbunjen i nesiguran, crtaš mape grada u glavi i brojiš skretanja tražeći put koji bi te trebao odvesti do faksa, plašljivo se učlanjuješ u knjižnice, obeshrabren činjenicom da si ušao u prostoriju u kojoj se ne nalazi nijedna knjiga (jer se danas svašta može preko kompjutera), mrko, vrlo mrko gledaš brošuru koju su ti stariji studenti dali ne bi li ti pomogli, a koja spominje

zbunjujuće termine poput ECTS-bodova, koordinatora, Fx studenata i sl. No onda shvatiš da su svi oko tebe jednako smotani, pa čak i više (jer nije svih mama dan prije poslala u stratešku izvidnicu sveučilišnih prostora). U tim prvim nespretnim danima, dok zajedno ulazite u kotlovnice tražeći skriptarnice ili izvore hrane, formiraju se prijateljstva. Kasnije se uhodaš, stvari prijeđu u naviku i postaješ i sam „izvor informacija“ budućim naraštajima.

-Koliko dnevno učiš ili proučavaš gradivo?U kojoj se mjeri razlikuje fakultet od srednjoškolskih obaveza?

Pa, moram reći da dosta vremena provodim za knjigom. Nova Bologna zahtijeva od studenata više samostalnog rada što se onda odražava i na količinu slobodnog vremena. Zadaće zahtijevaju kopanje po literaturi, nabava literature kopanje po knjižnici, odlazak do knjižnice kooperaciju s busnim vozim redom i tako se vrijeme izgubi u praktičnim detaljima što na početku može biti prilično naporno i frustrirajuće. No blažena navika učini svoje i razviješ svojevrsnu studentsku kondiciju. Inače, razlike između fakulteta i srednje škole i nisu velike. Terminologija je drugačija: ispiti se zovu kolokviji, polugodišta semestri, a „ovi moji iz razreda“ postaju „ovi moji s godine“. Razlika je primjetljivija u privatnom životu, gdje si sada sam svoj kuhar, vodoinstalater i čistačica. To dovodi i do vrlo zanimljivih situacija, ali srećom današnja su komunikacijska sredstva dobro razvijena te nije problem stupiti u kontakt s članovima obitelji koji znaju kako mijenjati gumice na slavini i strpljivo opisuju korak po korak. Kolegice s vlastitim iskustvom kažu da ima i dobrih uputa na internetu.

-Jesi li zadovoljna profesorima, njihovim načinom predavanja, svojim kolegama?Kakav je Bolognski princip studiranja? Opiši nam.

Jesam. Imam tu sreću da studiram ono što zaista volim, tako da mogu pronaći nešto zanimljivo u gradivu svakog predmeta, ma koliko se neprivlačnim činio na prvi pogled. Većina je profesora zaista stručna, i vrlo sam zahvalna onima koji uz široko znanje posjeduju i želju da u nama potaknu iskru oduševljenja za svoj predmet. Što se kolega tiče, s nekima sam se našla na valnoj duljini više, s nekima malo manje, no kako je ipak veći broj prvih, mogu reći da sam zaista sretna. A što se tiče Bologne, naglasak je – kako sam spomenula – na samostalnom radu. Gradivo

se kolokvijima provjerava kroz cijeli semestar, a ne samo na završnim ispitima, što je dobro jer tjera kampanje na aktivno sudjelovanje i svakodnevni trud. Loše je to što su mnogi kolegiji koji su se nekada slušali u više semestara sada ugurani u jedan. Profesori uglavnom nisu zadovoljni jer se predmeti obrađuju površno, na brzinu, a od studenata se očekuje, prema njihovu mišljenju, manja količina pokazanog znanja za prolaz.

-Koliko je u svemu tome bila bitna Državna matura? Neki savjet za sadašnje maturante, možda?

Mi smo prva generacija maturanata koja za upis na fakultet nije morala polagati prijamne ispite. Je li razlika između nas i starijih studenata vidljiva, ne znam - trebalo bi pitati profesore. Mogu govoriti samo o svojem iskustvu, a ono je promatrano kroz kroatističku prizmu. Profesionalna deformacija. Dakle, moja primjedba ide na račun ispita iz hrvatskog jezika koji se gotovo u potpunosti sastoji od pitanja vezanih uz književnost. Prva godina kroatističkog studija pak književnost vidi tek u slabim tragovima, jer je naglasak na jeziku. Smatram da bi ispiti državne mature trebali bolje uravnotežiti te dvije komponente, i u drugim jezicima, jer bi osobe koje će ih danas-sutra koristiti trebale posjedovati određen stupanj pismenosti. Savjet maturantima je: ostavite dovoljno vremena za prepisivanje s koncepta (kako anonimni ispravljač ne bi zamišljeno nagađao o vašoj shizofreničnosti, ugledavši pristojna i čedna slova u uvodu, a mutirane piktograme u brutalno skraćenom zaključku)! Nemojte očajavati ako znanje zablokira, jer vas logika može dovesti do točnog odgovora dađete li joj priliku (ako odbije suradnju, zaokružite c). Imate dovoljno vremena upasti na dobar fakultet, jer se stanje na listi čekanja stalno mijenja – pa nemojte paničariti ne upadnete li prvi dan na faks No.1. I ne brinite: fakultet nije strašan, pa ni Bologna, jer ako vam netko smotan poput mene može dijeliti savjete nakon sedam mjeseci studiranja – sve će biti u redu.

-Imaš li vremena za svoje aktivnosti? Izlaziš li van s društvom ili si potpuno predana „poslu“?

Pa, nikad nisam bila tip „od izlazaka“, tako da predanost dužnostima vodi u ovom meću. Posla ima, vremena manje, a i prijatelji su mi u sličnoj situaciji pa ponekad usklađivanje rasporeda zaista poprima značajke nemoguće misije. Ipak, nešto se uvijek uspije srediti – ako ništa drugo, Index nas „veže i spaja“. Ako se budući studenti osjećaju deprimirani ovim riječima, održavanje društvenog života jest moguće. Potrebne su samo organizacijske vještine i nešto volje. Ovisi o tome kako posložite prioritete. Inače, četvrtak je studentski petak.

-Što ti je najzanimljivije na faksu? Možda neke zgodne, smiješne situacije?!

Zanimljiva su mi predavanja, otkrivanje uzročno-posljedičnih veza između različitih kolegija, mrvice zanimljivosti koje nam profesori nonšalantno ubace između hrpe blijedih činjenica i koje onda vjerno prepričavam članovima obitelji. Zanimljivo je i druženje s novim ljudima,

polako otkrivanje njihovih osobnosti i neočekivanih hobija (od učenja hebrejskog do šivanja korzeta). Izvor veselja nam pruža i nova zgrada u Kampusu na Trsatu koja je već u nekoliko navrata uspjela gostovati u raznim lokalnim medijima i šire. Reakcije kolega uglavnom su obuhvaćale raspon od cinizma do skepticizma, potaknuti pogledom na strop koji je, za razliku od ostatka zgrade, ostavljen u betonu i vidljivim cjevovodima. Najbolji su bili povjesničari umjetnosti koji su se - nakon dva mjeseca odslušanijih predavanja - odmah našli u svom elementu i duboko znalačkim pogledima odmjeravali armirane zidove, mrmļajuć: „Bauhaus. Bauhaus.“ (trebalo mi je određeno vrijeme da shvatim da se pritom ne misli na građevinski trgovački centar blizu Peveca). U sjećanju će mi ostati i famozna riječka bura. Takvo što – da doslovno ne mogu ući u zgradu jer me zapusi guraju od nje, da koračam preko slomljenih omanjih borova, da ljudi oko mene padaju i pritisnuti vjetroṃ ne mogu ustati – takvo što nikad nisam doživjela. Elementi filma katastrofe prelaze u elemente akcijske komedije čim se nađeš s unutrašnje strane zidova i proviriš koz prozor na nesretnike vani. Čim kolege do tebe izvade mobitele kako bi snimali, pritom se smijuljeći i navijajući za poznanike, teško je sjetiti se da ti do prije par minuta nije bilo smiješno. Zakučasta je ljudska narav - sociolozi bi imali posla.

-Možeš li izdvojiti neke zgode i sjećanja iz gimnazije?

Sjećanja, fora i zgoda je mnogo, no sve one pripadaju određenom svijetu i određenom vremenu i teško su shvatljive svakome tko „nije bio tamo“. Ono najljepše kod mog razreda i gimnazije i ono što bih htjela nekako zadržati je atmosfera. Ono kad svakome - neovisno je li prvašić ili maturant - znaš ime, kad sa svakime možeš izmijeniti riječ-dvije u prolazu, što na fakultetu ne postoji. Osobina mog razreda koja će mi najviše nedostajati je taj naš zajednički jezik (da, da – profesionalna deformacija), sastavljen od slojeva i slojeva internih fora, bisera, provala, legendi – koji jednostavno bez „pravih“ ljudi i „prave“ intonacije ne zvuči kako treba. Svaki razred ima svoje, i dok slušam fore prvog razreda koje mi mlađa sestra cereći se prepričava, žao mi je što po svojoj prilici „ovi moji iz razreda“ nikad više neće doći u priliku provaliti nešto novo – barem ne jedni drugima.

-I za kraj, reci nam svoju poruku za gimnazijalce te svoje mišljenje i savjete za poboljšanje pristupa radu?

Super vam je tamo gdje jeste i pokušajte ne propuštati uživati u danima koje imate, ali bit će vam dobro i kad dođete u moju poziciju. Dakle, budućnost je svijetla. Gimnazija mi je u retrospektivi zaista predivno razdoblje i mjesto gdje sam dobila puno toga što ću sa sobom nositi čitav život. Pozdravi svima i držite se!

Hvala ti što si pristala odvojiti svoje vrijeme za naš intervju. Još jednom, zahvaljujemo se!

ILARIA GAZILJ I TEREZIA MARIĆ

Tea Mužić

TEA MUŽIĆ, NAŠA WEB-MASTERICA TIJEKOM ČETIRI GODINE GIMNAZIJSKOG ŠKOLOVANJA, SADA JE STUDENTICA. NOVINARKE, ILARIA I TEREZIA, POSTAVILE SU JOJ NEKOLIKO PITANJA. EVO ŠTO NAM JE TEA ISPRIČALA!

-Reci nam ukratko što točno studiraš, svoje predmete i obaveze na faksu.

Prošle jeseni započela sam studij fizike na Odjelu za fiziku Sveučilišta u Rijeci. Predmeti (kolegiji) koje slušam su usmjereni prema izboru studija. Tako se zovu: linearna algebra, matematička analiza, informatički praktikum, fizički praktikum, valovi i optika, elektricitet i magnetizam. Dolazak na faks je obavezan, a preporučena vanredna predavanja su vrlo zanimljiva i korisna.

-Kako si se snašla u gradu Rijeci?

Praksa naše gimnazije se pokazala vrlo zgodnom; rado smo dolazili u HNK, a prije predstave bismo uvijek negdje prošvrljali... Tako nam je Rijeka svima poznata. Upisom na fakultet studenti dobivaju mnoge pogodnosti. Zgodno je u "Kampus" otići na ručak i za kompletan obrok platiti 7kn. S obzirom da imamo i popust na gradske linije autobusa, možemo nakon finih kolača u "Indeksu" sjesti u prvi bus i provozati se od početka do kraja i vidjeti kako izgleda grad u nekim drugim dijelovima.

Koliko dnevno učiš ili proučavaš gradivo?U kojoj se mjeri razlikuje fakultet od srednjoškolskih obaveza?

Mislim da je najvažnije svoju punu pažnju posvetiti predavanjima. Rad kod kuće je tada puno jednostavniji i kraći. A kad je potrebno onda se zapne i više ne gleda na sat.

-Jesi li zadovoljna profesorima,njihovim načinom predavanja,svojim kolegama?Kakav je Bolognski princip studiranja? Opiši nam.

Imamo dobre profesore. Divimo se njihovom znanju i iskustvu, a na mnogim predavanjima ostajemo upravo oduševljeni. Bologna nam ne dozvoljava kampanjsko učenje. Cijelo vrijeme nam se boduju aktivnosti, a zadaćama, blitz-testovima i kolokvijima (ispitima djelomičnog gradiva) zarađujemo bodove za izlazak na završni ispit. Ispiti donose ECTS bodove. Ako ih skupimo dovoljno - prolazimo godinu i sva studentska prava (popust na gradski prijevoz, besplatni prijevoz u Cres, hrana u "Indexu", popusti na ulaznice, stipendija,...) nam se proslijeđuju za sljedeću godinu.

-Koliko je u svemu tome bila bitna Državna matura? Neki savjet za sadašnje maturante, možda?

Državna matura donosi dodatne upisne bodove. Nekima su

možda baš oni bili odlučujući za upis na željeni studij.

Meni je državno natjecanje donijelo i prvo mjesto na listi i izravan upis na željeni fakultet. Zato bih savjetovala maturantima da se dobro informiraju što se boduje na njihovim fakultetima da bi im se svaki dodatni trud valorizirao pri upisu i da im nešto ne bi promaklo.

-Imaš li vremena za svoje aktivnosti? Izlaziš li van s društvom ili si potpuno predana „poslu“?

Kad ga imamo, slobodno vrijeme najradije provodimo zajedno u zvjezdarnici, kinu ili na svirkama svojih kolega. Vrlo smo povezani. Ove godine ćemo zajedno ljetovati, čini se baš na - Cresu.

-Što ti je najzanimljivije na faksu? Možda neke zgodne,smiješne situacije?!

Moj faks je specifičan i po broju studenata. Dok se na većinu ostalih fakulteta upisuje nekoliko stotina studenata, za fizikom se baš tako ne luduje. Nas ima 12 na prvoj godini. Imamo i svoje interne šale:

-Zašto je kalkulator najbolji čovjekov prijatelj? – Zato jer na njega uvijek možeš računati.

-Idu dva elektrona ulicom. Naidu na kondenzator i nabiju ga...

-Možeš li izdvojiti neke zgode i sjećanja iz gimnazije?

Bilo je bisera, rušenja knjiga sa stolova, bacanja papirnatih aviončića kroz prozor i okrivljanja prvog razreda za isto, ...,svakodnevnog smijeha do suza.

Postali smo profesionalci u odgađanju ispita.

Maturalno putovanje – nezaboravno.

Zadnji dan smo cijeli Cres zadimili signalnom brodskom bakljom.

Svoje dvije himne: "Ala homo ča popit" i "Pobiga je trajekt" smo s rukom na srcu, gotovo kultno, ali poskakujući, svakodnevno pjevali.

-I za kraj,reci nam svoju poruku za gimnazijalce te svoje mišljenje i savjete za poboljšanje pristupa radu?

Veći grad nudi koncerte, bazene, utakmice, plesne škole,... Svakako treba upotrijebiti tjedan nečim od ovoga. Međutim, ako se posvetimo samo izazovima, moći ćemo u njima uživati samo jednu studentsku godinu - kaže nam Bologna.

LJETNE ŠKOLE ZNANOSTI KAKO IH JE DOŽIVJELA TEA MUŽIĆ

LJETNE ŠKOLE ZNANOSTI SU INTERESANTNI DOGAĐAJI NA KOJIMA SE MOŽE ITEKAKO UŽIVATI I PROFITIRATI U ZNANJU, TIMSKOM RADU I DRUŽENJU.

DA BI SE DO NJIH DOŠLO POTREBNA JE MOTIVACIJA, REZULTATI DOSADAŠNJEG RADA I PREPORUKA PROFESORA.

„S3“

Počela sam sedmodnevnom Ljetnom školom u Višnjanu – „S3“.

S područja cijele Hrvatske izabrali su 15 srednjoškolaca za tu godinu. Podijelili smo se prema afinitetima u grupe od po 2-3 učenika s vodstvom od po 2 mentora.

Dok su jedni izabrali „Seebeckov efekt“, drugi „Određivanje kretanja životinja metodom triangulacije“, moja ekipa se bavila matematičko-informatičkom temom „Kompleksnih mreža“. Gotovo svakodnevnim večernjim sastancima podnosili smo izvještaje o dotadašnjem radu. Na taj način smo svi bili upoznati o tijeku eksperimenata koji su se događali u susjednim prostorijama Škole.

Slobodno vrijeme je bilo popunjeno: team-buildingom, kartanjem, rješavanjem zagonetki, planinarenjem i roštiljem na Učki, određivanjem vlastite frekvencije izdržljivosti mosta u Pazinu, posjetom novoj zvjezdarnici u Tičanu, pravljenjem bombi od tekućeg dušika, pjevanjem uz gitaru (zadnji dan do zore).

Osim tjednog zadatka, bilo je i poludnevni projekata s potpuno novim temama.

Svakodnevno smo imali večernja predavanja znanstvenika sa „Rudera“, a i Korado Korlević nam je predavao zvijezdama i Svemiru. Za najbolje pitanje večeri nagrada je bila - poludragi kamen. Na te lijepe dane podsjećaju me moja dva.

„S3++“

U višim razredima srednje škole moguće je kandidirati se za Ljetnu školu u Višnjanu – „S3++“. Ovdje se traži i dobro poznavanje engleskog jezika, jer je to međunarodni skup od 16 polaznika. Osim iz Hrvatske, bilo nas je i iz Italije, Srbije i Francuske.

Tijekom 10 dana, opet raspoređeni u malene grupe s po 2 mentora, imali smo različite zadatke kao npr.: Mioni, Vodik-gorivo budućnosti, Mutagene tvari u svakodnevnom životu, R.O.V. (Remotely operated underwater vehicle).

Ovo zadnje je bila moja tema. Izrađivali smo podmornicu i kompletan softver za njezin rad. Puno smo programirali pa sam se upoznala s još par novih kompjuterskih jezika i 3D modulacijskim programom. Izradili smo matičnu ploču za podmornicu i matičnu ploču za površinsku jedinicu, izračunali kritične dubine, izradili i sastavili sklopovlje podmornice i upravljačke ploče...

Za zadnji dan se desetodnevni rad trebalo prezentirati drugima. Pripreme su podrazumijevale i učenje govorničtva i trikova za završnu prezentaciju.

Slobodno vrijeme je uvijek bilo veselo: noćni nogomet, Učka, roštilj, kartanje, zvjezdarnica, karaoke, kupanje u dječjem bazenu namijenjenom za naš projekt...

„Petnica“

Ljetna škola u istraživačkom centru Petnica, nedaleko Valjeva u Srbiji, trajala je 2 tjedna. To je međunarodni susret 13 izabranih polaznika iz: Makedonije, Bugarske, Izraela, Španjolske, Njemačke, SAD, Srbije i (ja, jedina iz) Hrvatske. Službeni jezik bio je engleski.

Evo nekih tema kojima smo se bavili:

Plants as natural antibiotics

The structure of www

Neutrino star

Analog to digital converter

Measuring Globular star cluster distance and age – (kuglasti skupovi), moja tema

Grupu je činio 1-2 člana s 1-2 mentora. Ja sam radila na projektu koji je zahtijevao samostalan rad. Imala sam mentora koji me je opskrbljivao informacijama i literaturom na engleskom jeziku. Nakon obrade materijala trebalo je odraditi i završno izvješće i prezentaciju.

Svaki dan smo imali višesatna predavanja o raznolikim temama; primjena optike u izradi vojne opreme, predavanja iz psihologije, arheologije, antropologije, i td. Osim predavanja imali smo i kreativne poludnevne projekte tipa – kako odrediti zračnu udaljenost od petničkog opservatorija do pećine i sl.

Vodili su nas u obilazak Beograda. Posjetili smo Teslin muzej, muzej inovacija, kupali se na Adi Ciganliji, šetali Kalemegdanom, a za Nacionalnu televiziju dala sam i interview.

U slobodno vrijeme obišli smo petničku pećinu, lansirali rakete na tekući dušik, upoznali se s ikonama u pravoslavnoj crkvi, kartali, igrali frizbi i pjevali uz gitaru, šetali prirodom, odlazili na bazen, gledali filmove i jutarnje crtiće, družili se s ostalim grupama istraživača (mi smo Petnica International, a ostali npr. antropolozi,...), igrali se kvizova, slavili rođendane i proslavili završni party.

London - Paris - Geneva

Nakon kvalifikacijske procedure primljena sam na London International Youth Science Forum koji priređuje dvotjedni skup mladih znanstvenika u Londonu. Vodeći svjetski znanstvenici održavat će predavanja i demonstracije, a kroz seminare i rasprave govorit će se o temama važnim za život na našem planetu. U program je uključen posjet akademskim istraživačkim centrima Oxford i Cambridge, muzejima znanosti, povijesnim znamenitostima.

Treći tjedan je predviđen za posjet CNRS u Parizu i CERN-u kod Ženeve.

CNRS je najveća organizacija za znanstvena istraživanja u Europi. Provođe istraživanja koja doprinose unapređenju znanja za društvenu, kulturnu i ekonomsku dobrobit. Centar je pod upravom francuskog Ministarstva znanosti i sastoji se od 7 zavoda i 3 nacionalna instituta.

CERN, Europska organizacija za nuklearna istraživanja, jedan je od najvećih i najcjelovitijih svjetskih centara za znanstvena istraživanja.

Više od 2500 znanstvenika, koristeći najveće i najsofisticiranije instrumente na svijetu, proučavaju temelje fizike; od čega je Svemir napravljen i na koji način radi.

Kako sve to izgleda vidjet ćemo u kolovozu.

26. ljetna škola mladih fizičara Hrvatskoga fizikalnog društva

ČUDESNI SVIJET UGLJIKA

(Mali Lošinj, 19.-25.lipnja 2011.)

Hrvatsko fizikalno društvo i ove je godine održalo ljetnu školu mladih fizičara u Malom Lošnju. Uz Hrvatsko fizikalno društvo organizatori su OŠ Maria Martinolića, Mali Lošinj, te naša škola SŠ Ambroza Haračića iz Malog Lošinja. Suorganizatori su Sveučilište u Zagrebu (PMF), te Institut Ruder Bošković i Institut za fiziku, također iz Zagreba.

Ovogodišnja ljetna škola bila je posvećena ugljiku i njegovim modifikacijama, njihovim fizikalnim i kemijskim aspektima i mogućim primjenama u tehnologiji.

Škola je namijenjena učenicima koji su na državnom natjecanju postigli izuzetne rezultate iz fizike.

Voditelj ljetne škole, doc.dr.sc. Mario Basletić, u kratkom razgovoru rekao nam je da se nadaju i dogodne doći u Mali Lošinj.

Ljetna škola ima međunarodni karakter, a uključivanje u međunarodne projekte pomoglo bi u iznalaženju financijskih sredstava kojih uvijek nedostaje. No, zato ne nedostaje entuzijazma u radu s nadarenim učenicima. Isto tako vjeruje da će se i pokoji učenik iz Cresa uključiti u ljetnu školu fizike jer za mlade s otoka uvijek ima mjesta, bez obzira na sudjelovanje u natjecanjima.

MELITA CHIOLE, prof.

anketa

Što je prva stvar koju napravite kada se vratite kući iz škole(izuzev što ručate, pogledate najdražu tursku sapunicu i odustanete od sutrašnje zadaće...)? Odgovor je naime vrlo jednostavan - prijavite se na svoj Facebook profil gdje vas čekaju brojne obavijesti, komentari na statuse, lajkovi na slike, lajkovi na lajkove od lajkova i onda još malo lajkova(osim ako ste totalno out pa nemate Facebook profil). Facebook je danas postao neizbježan dio svakodnevice u životu prosječnog tinejdžera te su rijetki uspjeli odoljeti njegovom zovu. To je društvena mreža koja uvelike olakšava razmjenu informacija i komunikaciju općenito, te je zbog toga stekla veliku popularnost među mlađom, a u zadnje vrijeme, i među starijom populacijom. Međutim, mnogi su ostali opčinjeni mogućnostima koje ovaj besplatan servis nudi, te su se našli zapleteni u nitima te mreže, zaboravivši da se komunikacija može odvijati i u stvarnom životu. Željni saznanja o navikama naših kolega, proveli smo veliko istraživanje među sedmašima, osmašima i gimnazijalcima. Nakon provedene ankete ispitanici su se napokon suočili sa svojim problemom, što nam je i bila skrivena namjera. Pogledajte rezultate i pokušajte držati „ladicu“ zatvorenom.

Koristite li Facebook?

Kao što vidimo prvaši i trećaši prednjače u korištenju Facebook, ali nedaleko za njima su i ostali. Vidimo da je Facebook uzeo maha.

Koliko često?

Većina ispitanika svoje Facebook profile posjećuje svaki dan, u čemu prednjače drugaši i četvrtaši koji se od svojih najmilijih virtualnih ličnosti ne mogu odvojiti.

Koliko vremena provodite prijavljeni na Facebooku po posjeti?

Najveći ovisnici su osnovnoškolci i četvrtaši, koji više uživaju u svojoj virtualnoj nego realnoj personi, iako nisu ni drugi baš nešto bolji, dok za prvaše i trećaše možda još i ima spasa...

Kojim se uslugama Facebooka najviše koristite?

1. g.	2. g.	3. g.	4. g.	7. i 8.
chat	chat	chat	chat	chat
fotografije	fotografije	fotografije	fotografije	fotografije
igre	rasprave	igrice	rasprava	igrice
rasprava	profili	profili	igrice	profil
profil	igre	rasprava	profili	rasprava
informiranje	informiranje	informiranje	informiranje	informiranje

Pozitivna stvar je da se najviše koristi za komunikaciju, ali je istovremeno i tužno što se najmanje koristi za informiranje

o aktualnim temama i događanjima, dok o učestalosti korištenja drugih Facebook usluga možete saznati u priloženoj tablici.

Facebook ispitanicima služi za:

1.g.	2.g.	3.g.	4.g.	7. i 8.
komunikaciju	komunikaciju	komunikaciju	komunikaciju	komunikaciju
informiranje	razonodu	razonoda	informiranje	informiranje
razonodu	informiranje	informiranje	razonoda	razonoda

Neki su sami sebi proturječili u posljednja dva pitanja, ali većim dijelom se rezultati poklapaju.

Koristite li istovremeno sa Facebookom i druge web-stranice?

Srećom, vidi se da su naši ispitanici ipak svjesni mogućnosti multitaskinga. I ne, nisu svi žene.

Da li su informacije koje vaš profil pruža drugim ljudima zaštićene (nevidljive)?

Nadali smo se da će broj ispitanika koji vole detalje iz svog intimnog života dijeliti s ostatkom svijeta biti manji, ali vidimo da neki ipak shvaćaju koncept privatnosti.

Jesu li prijatelji koje imate na Facebooku ljudi koje znate ili imate i neke nepoznate?

Iz priloženog vidimo da su drugaši i osnovnoškolci najnepovjerljiviji prema nepoznatim osobama, dok prvašići samo stižu „accept“.

Vaše mišljenje o manama i prednostima Facebook-a?

Najviše ispitanika je kao mane Facebooka navelo: ovisnost, gubitak vremena „koje smo mogli provesti učeći“, nedostatak privatnosti i sigurnosti...

Što se tiče prednosti naveli su ovako: komunikacija(jeftina i brza na daljinu - manji trošak telefona), informiranje, zabava, rješavanje školske problematike...

Anketu je ispunilo 98 učenika te im se zahvaljujemo na suradnji. Nemojte shvatiti ozbiljno ciničan ton komentara na rezultate jer je sve to bilo u najboljoj namjeri. Provedši ovu anketu došli smo do saznanja o utjecaju Facebooka na naše kolege. Također se nadamo da su i oni došli do nekih spoznaja.

DRAGAN I SONJA

MATURALNO PUTOVANJE

ŠPANJOLSKA

NJEMAČKA PUSTOLOVINA

Grupa od desetero učenika naše male gimnazije uputila se na drugi dio projekta "Sport, zdravlje, sigurnost i jednake mogućnosti" u njemačkom gradu Eppertshausenu.

Trebalo je stići do Italije – pritisnuli smo PLAY. Nezaboravna vožnja autobusom (da napomenem, to je vožnja od 15 sati) nije prošla u tišini. Prijetili smo se s dragim nam Talijanima, otpjevali koju pjesmu (OK-puno njih) i već smo bili tu. Radionice su započele već sljedećeg dana. Svaka grupa (Talijani, Nijemci i mi-Hrvati) trebala se predstaviti videom ili PowerPoint prezentacijom i u njoj obraditi temu susreta.

Mi smo, uz pomoć profesorice Sonje Pokupec Salković, obradili temu "Sport i jednake mogućnosti". Kroz priču o Nicolou Grizanu, veselom dječaku naše osnovne škole, govorili smo o ljudima s posebnim potrebama. Tekst smo preveli na njemački (i za to dobili velike pohvale), a naš Fabian sve je to lijepo posložio i dodao glazbenu podlogu (pravi je majstor). Važno je spomenuti i prezentaciju o Cresu, koju je napravio i na engleskom jeziku prezentirao naš Dragan Medarić (poznatiji kao Gagi). Oduševio je sve prisutne pričajući o ljepotama našega otoka (tko zna, možda nas neki od njih i posjete).

I sada je konačno došao dio gdje nas sve mogu onako pošteno ishvaliti! Naime, naši vršnjaci (Talijani i Nijemci) i njihovi profesori NEPRESTANO su se divili našem poznavanju stranih jezika. Pričali smo mi i talijanski, i engleski, i njemački. Nijemcima smo pomogli razraditi ideju susreta i napravili plakat. Neki od nas dali su i intervju za njemačke novine (znala sam da ću biti poznata! 😊). AHA, još sam nešto skoro zaboravila - prevodili smo i natpise, ne s engleskog nego s grčkog i latinskog (Gagi i Walter; ovaj drugi se prisjetio svojih srednjoškolskih dana 😊).

Moramo pohvaliti i HRANU koju smo jeli u Njemačkoj. Ovim poručujem našim roditeljima da mi jesmo skromna i pristojna djeca - jeli smo sve što se pred nas stavilo. Jedino mi je žao (ili IPAK nije) naših prijatelja Talijana koji su, jadni, ostali bez svog jela (a što ste mislili, naravno bez PASTE) i vječito bili gladni i nezadovoljni. Posjetili smo i Frankfurt i Darmstadt gdje smo, osim što smo se divili predivnim građevinama, vješto baratali eurima. Pokupovali smo POLA NJEMAČKE i tek na kraju shvatili da smo potrošili pozamašnu svoticu novčića. Sljedeći put kalkulator u ručice i fino množi sve sa sedam (ili koliko već euro iznosi u kunama)! Na

povratku smo si odlučili skratiti muke i ostati dan duže (uh, što nam je to teško palo 😊). Na putu prema Hrvatskoj posjetili smo Ravensnu - predivan talijanski grad i otišli, naravno, u ravenšku katedralu u kojoj smo puno učili iz likovnog (JESMO, pohvalili smo se profesorici!).

I na kraju moram zahvaliti svima koji su nam omogućili da odemo na ovaj put. Profesorima, koji su nas pustili iz škole (unatoč nekim lošim ocjenama), profesorici Sonji koja nam je u svemu pomogla, Gradu Cresu koji je platio velik dio puta i naravno našim pratiteljima (čuvarima): Walteru i Francu bez kojih ovaj put ne bi bio u tolikoj mjeri zanimljiv i nasmijan. Veliko hvala i roditeljima što su nas pustili i što su nas OPSKRIBILI s i više nego dovoljno (pa i ne baš, al ajde da i njih pohvalimo) novca za trošenje.

Samo da znate, jako mi je dugo trebalo da napišem ovaj članak. Jedna profesorica Sonja je već izludila sa mnom. A što ćete - jednom lijenčina, uvijek lijenčina!! Sada mi je drago što sam ga konačno napisala, jer sam se prisjetila svih trenutaka koje sam provela u Njemačkoj sa svojim prijateljima! Osmislila sam čak i zadnju rečenicu ovoga članka koja govori o našem SAVRŠENOM snalaženju u tom velikom (okrutnom) svijetu: "MI GIMNAZIJALCI - BUDUĆI INTELEKTUALCI!" (hvala, hvala)

p.s. Autograme dijelimo svakoga dana nakon nastave!

TEREZIA MARIĆ, 3.G.

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD CRES
Obilježavanje 100. obljetnice
Istok i zapad

Klasa: 023-01/1-1-13
U broj: 2213/02-01-003/1-1-26
Cres, 1. siječnja 2013.

SREDNJA ŠKOLA AMBROŽA HARAČIĆA
GIMNAZIJA CRES
n/r v.d. ravnateljica: Danijela Šešelj, prof.
n/r voditeljice Odjela u Cresu Melita Čičić, prof.

Predmet: Projekt „Europa – Comunità in movimento“ – drugi dio, Eppertshausen (Njemačka)
- završna na sudjelovanje

Poštovani,

Ovim putem želim hvaliti Vam se za sudjelovanje desetoro Vaših učenika na drugom dijelu projekta „Europa – Comunità in movimento“ koji je održan u njemačkom gradu Eppertshausenu (blizu Frankfurta). Podajem da je prvi dio održan u travnju 2010. u Mladu, pokraj Comacina (u kojem je Cres potpisatelj) i na njemu je sudjelovala grupa učenika Vase Štade.

Walter Salković, koji je upravljač Grada Cresa vodi grupu učenika u Eppertshausen, izvjestio me je da je sve prošlo u najboljem redu i da su naši gimnazijalci pokazali vrlo visok stupanj poznavanja jezika, komunikativnosti i sposobnosti razgovaranja u raznim temama, a najviše je pohvalio njihovu iznimno poštenost.

Među mladima iz Njemačke i Italije koji su, osim Cresa, sudjelovali u drugom dijelu projekta, opet su se isticali crešani. Gimnazije iz Italije i Njemačke komunicirale su na raznim jezicima te su vrlo često oni bili „prevoditelji“ između Nijemaca i Talijana.

Stoga Vam se zahvaljujem u ime Grada Cresa kao nositelja hrvatskog dijela projekta na sudjelovanju, te se nadam da ćemo i ubuduće na najbolji način surađivati. Treći dio ovog projekta planiran je već za travanj 2011. godine, te ćemo Vam u njemu obavijestiti čim budemo raspoloživi ovim potrebnim informacijama.

Koristim priliku da se zahvalim i prof. Sonji Pokupec Salković pod čijim su mentorstvom učenici pripremili rad kojeg su predstavili u Eppertshausenu. Molim Vas da na prikladan način moje iskrene zahvalnosti prenese profesorici i učenicima koji su sudjelovali u projektu.

S poštovanjem,

GRADONAČELNIK:
Kristijan Jurjalo

Projekt razmjene učenika Hannah-Arendt-Gymnasium iz Hasslocha i Srednje škole Ambroza Haračića iz Malog Lošinja

Razmjena učenika naših škola počela je 1997. na inicijativu prof. Reinharda Ruhla, profesora geografije i biologije tadašnjeg doravnatelja gimnazije Weierhof iz Kirchheimbolandena i prof. Đurđice Mršić, prof. geografije i voditeljice eko-grupe. Prof. Ruhl dugi je niz godina gost Malog Lošinja i tijekom Domovinskog rata organizirao je prijevoz materijalne pomoći Hrvatskoj. Upoznajući prof. Mršić rodila se ideja o mogućoj suradnji dviju škola. Krajem školske godine 1997./1998. prva grupa učenika posjetila je Mali Lošinj i bio je to početak dugogodišnje razmjene. Prvu grupu učenika na put u Njemačku povele su profesorice Đurđica Mršić i Daniela Mužić, prof. engleskog i njemačkog jezika. Organizirani su posjeti postrojenju za reciklažu otpada, gradovima-muzejima Speyeru i Wormsu. Učenici su sudjelovali na nastavi i predstavili svoj projekt eko-grupe.

U međuvremenu je prof. Ruhl promijenio radno mjesto i iz gimnazije Weierhof prešao u Hannah-Arendt-Gymnasium iz Hasslocha (obje škole se nalaze u saveznoj pokrajini Rheinland-Pfalz) te je ramjena nastavljena sa tom školom. Organizira se svake dvije godine, a u razmjenu su se još uključile i prof. talijanskog jezika i povijesti umjetnosti Sunčana Dundov i prof. engleskog i njemačkog jezika Laura Ranac. U razmjeni sudjeluje u prosjeku 20-tak učenika 2. i 3. razreda srednje škole koji borave u obiteljima i tako upoznaju kulturu, običaje i uče strani jezik. Učenici iz Njemačke naši su gosti na jesen, a uzvratni posjet naših učenika je na proljeće.

Nakon što je prof. Ruhl umirovljen, razmjenu su nastavili profesor tjelesnog i biologije Matthias Meyer i profesorica engleskog i povijesti umjetnosti Sabine Setzer.

2008. god. dvije su se škole i pobratimile kako bi obilježile 10 godina suradnje. Ugovor su potpisali tadašnji ravnatelj Srednje škole Ambroza Haračića prof. Tomislav Gospodnetić i predstavnici Gimnazije Hannah-Arendt, Reinhard Ruhl i Norbert Fuchs. Nakon toga posjetili su Miomirisni vrt gdje je posadena maslina kao simbol suradnje.

Prilikom boravka u Lošinj učenici iz Njemačke posjećuju muzeje, lokalne znamenitosti, organiziraju se radionice u Plavom svijetu u Velom Lošinj i izrada originalnih lošinjskih suvenira, posjećuju Miomirisni vrt, organiziraju se izleti po otoku Cresu i na jedan od otoka lošinjskog arhipelaga. Učenici sudjeluju u nastavi i sportskim aktivnostima naše škole.

Naši učenici u posjetu Hasslochu osim sudjelovanja u nastavi i sportskim aktivnostima posjećuju gradove Speyer, Mannheim, Heidelberg, Neustadt i lokalne kulturno-povijesne znamenitosti i muzeje.

Ove godine u razmjeni sudjeluje 11 učenika naše škole, 7 iz Malog Lošinja i 4 iz Područnog odjela SŠ A. Haračića u Cresu, koji je po prvi put uključen u ovaj projekt.

Razmjenu već 4 godine vode prof. Laura Ranac i Daniela Mužić u Malom Lošinj, a u Cresu od ove godine prof. njemačkog i talijanskog jezika Sonja Pokupec-Salković.

U razdoblju od 2.-9.10.2010. naši su učenici bili domaćini Njemcima, a njihovi profesori, čiji su boravak omogućile 'Jadranka'd.o.o. i Turistička zajednica Malog Lošinja, bili su smješteni u hotelu 'Aurora'. Nedjelja je bila namijenjena upoznavanju sa obiteljima domaćinima, u ponedjeljak je organiziran izlet u Beli i eko-centar 'Caput insulae' i Lubenice. U utorak, srijedu i četvrtak ujutro učenici su bili na nastavi a u popodnevni satima imali su organizirane aktivnosti: posjet Miomirisnom vrtu, palači Fritz, muzejsko-galerijskom prostoru Kula u Velom Lošinj, sudjelovanje u radionici izrade originalnih lošinjskih suvenira kod gđe. Mirjane Španiček i u radionici Plavog svijeta u Velom Lošinj. Učenici u Cresu posjetili su creski muzej i sudjelovali su u radionici udruge 'Ruta' i izrađivali vunene jastuke. Pretposljednji dan njihovog boravka organiziran je izlet brodom na otok Ilovik.

U srijedu 6.10. profesore iz Hannah-Arendt gimnazije Matthiasa Meyera i Caroline Helfrich primila je zamjenica v.d. ravnateljica prof. Aldina Burić, koja ujedno i vodi veslačku sekciju te je učenicima iz Njemačke, a i njihovim domaćinima omogućila veslanje u školskoj barci.

Nakon tjedan dana zajedničkog druženja uslijedio je i neizbježan rastanak koji uvijek završi suzama, ali i napetom iščekivanjem travnja 2011. i odlaska u Njemačku.

Kroz ovaj projekt učenici dobivaju motivaciju za učenjem njemačkog jezika koji je zapostavljen i već se desetak godina ne uči u osnovnoj školi.

DANIELA MUŽIĆ, prof.

Unsere Reise nach Deutschland (aus dem Tagebuch einer Lehrerin)

Petak, 8. travnja 2011. Krećemo iz Cresa autobusom u 12,10. U busu nas čekaju Lošinjani (Andrea, Iga, Lucia, Ana, Iva i Marin) i prof. Daniela. Ivan, Lina, Ema i Sonja zauzimaju mjesta, a ja se pridružujem kolegici. U Rijeci ostavljamo prtljagu u garderobi (14 kn komad) te konačno saznajemo da rezervacije za inozemna putovanja ne postoje. Od 17 sati pokušavamo ući u bus koji je jutros krenuo iz Dubrovnika. Mjesta ima - posvuda po autobusu, prtljagu su nam usred Rijeke naplatili 3 eura po torbi. Profesorica Daniela koordinira ukrcaj prtljage (ona je nježnija polovica), ja se svađam s putnicima pokušavajući nam "namaknuti" mjesta u busu (pogađate, ja sam ratobornija polovica). Vozači su dragi i mili, odmah daju mjesta "za učiteljice" ali ja, nezasitna, želim 12 mjesta "na hrpi". Dobivam 8, ostatak kad pređemo granicu.

Oko 6 i 40 stižemo u Mannheim. Moramo čekati da se otvori putnička agencija i da napravimo rezervacije za povratak - svaka 3 eura, time samo potvrđujemo da zaobilazno putujemo 15. travnja, baš kao što nam piše na karti. Mjesta ćemo opet tražiti sami.

Susrećemo se domaćinima u Hasslochu - zagrljaji, puse i osmjesi. Popodne razgledavamo Mannheim. Velik je to i moderan grad, s ulicama koje se sijeku pod pravim kutem, a označene su slovom i brojevima. Razgledali smo najveći barokni dvorac u Njemačkoj čiji najveći dio danas za svoje potrebe koristi Sveučilište. Posjetili smo i Etnološki muzej te prošetali užim središtem grada. Naravno, našlo se vremena i za šoping.

Nedjelja je bio dan za zajednički izlet u prirodu. Posjetili smo izletišta Wallberg - Turnehrenmal u sklopu Parka prirode Pfaelzer Wald. Prof. Daniela i ja počastile smo se izvrsnim kolačima dok su djeca isprobavala lokalne specijalitete.

Ponedjeljak je bio rezerviran za posjet školi. Naši učenici dobili su priliku upoznati njemački školski sustav, a nas dvije profesorice družile smo se s kolegama u zbornici. Susrela sam se i s ravnateljem škole kojem sam uručila poklon - fotografije našeg otoka koje je snimio Fabian Vasić, učenik 3g. Dan smo nastavili razgledavajući Speyer, prekrasan grad pun spomenika. Prošetali smo uličicama staroga grada i parkovima te posjetili romaničku katedralu iz 11. stoljeća. Vrhunac dana ipak je bio obilazak Tehničkih muzeja. Prvo smo se "smrznuili" zbog cijene pojedinačne karte od 18 eura, a onda smo svojim izuzetnim pregovaračkim sposobnostima uspjeli izboriti "sconto" od 4 eura po karti. Tamo smo istinski uživali, razgledavali stare modele automobila, vlakova, zrakoplova i brodova, pogledali 3D projekciju filma Mission Mond i fotografirali se u stotinama poza u zabavnom parku u sklopu muzeja. Naravno, opet se našlo vremena i za šoping.

U utorak smo posjetili dvorac Hambach, kolijevku njemačke demokracije. Tamo se 1832. okupilo oko 30.000 prosvjednika koji su tražili ujedinjenje Njemačke, pravo na slobodu mišljenja te izdavanje novina. Oduševljenje prekrasnom prirodom oko dvorca malo nam je pokvario obilan pljusak, no, nakon što smo stigli do Neustadta, gradića koji se smatra sjedištem njemačke Vinske ceste, zjaslo je sunce. Tako smo opet uživali u šetnji, razgledavanju središta grada, ispijanju kavice i naravno, već pogađate, šopingu.

Srijeda je bila rezervirana za cjelodnevni izlet u Heidelberg. Usnuli smo na otprilike 26° C, a probudili se na svega 2° C, što je izazvalo određenu neodlučnost prilikom jutarnjeg izbora garderobe. Natrpali smo na sebe manje-više sve što smo ponijeli iz Hrvatske i sjeli na vlak. Vodič nam je bila njemačka kolegica Carol koja se, navodno, "kennt sehr gut aus" (u prijevodu: odlično se snalazi). Hm... To i nije bilo baš tako. Izgubili smo se već na samom početku, pitala je za put usprkos vrlo jasnim putokazima, a kad smo konačno uspinjačom stigli do dvorca polumrzovoljno nas je upitala kada ćemo se naći u gradu. No mi, željni znanja, obišli smo vrt dvorca odakle se pruža prekrasan pogled na grad i rijeku Neckar. Razgledali smo dvorac te posjetili Apothekenmuseum - muzej ljekarni sa zbirkom nekadašnjih posuda i pomagala koja su se koristila u pripravi lijekova. Prošetali smo i starim gradom, a najviše smo uživali na starom mostu. Tamo smo napravili krasne fotografije, a u uličici koja vodi ka mostu otkrili pravu manufakturu čokolade, osnovanu još 1863. Najpopularnija čokoladna pralina je Heidelberger Studentenkuss (studentski poljubac). Vjerujte mi na riječ, odlična je.

Malo je zatopliilo, dnevne temperature kreću se između 10 i 12° C, pa smo na izletu u četvrtak zaista uživali. Vlakom smo krenuli prema francuskoj granici, do gradića Edenkobena. Pješačili smo vinskom cestom, a posjetili smo i vilu Ludwigshöhe, ljetnu rezidenciju kralja Ludwiga I. Vozili smo se žičarom do vidikovca Rietburg odakle se pruža prekrasan pogled na pokrajinu Pfalz te tornjeve crkava Wormsa, Speyera i francuskog Strassbourga. Put žičarom nazad bio je još uzbudljiviji od uspona - da samo znate kako Lina vrišti!

Petak je bio dan rastanka. Malo suza, malo smijeha, poneko obećanje i dogovor za buduće susrete i evo vlaka. Krećemo za Mannheim gdje smo imali još sat i pol vremena do polaska autobusa za Rijeku. Cure k'o cure - i na kolodvoru pronašle su neke zgodne trgovine.

Stiže naš bus. Poučeni iskustvom iz Rijeke dobro se organiziramo. Ivan, Sonja i ja ulijećemo unutra i osvajamo 12 mjesta, prof. Daniela opet koordinira ukrcajanje prtljage. Nakon 15-ak sati vožnje stižemo u Rijeku. Do polaska busa za Cres i Lošinj imamo oko 2 i pol sata koje provodimo na dvjema klupicama na Žabici. Komentar zbivanja na autobusnom kolodvoru u Rijeci u "sitne" sate nećete čitati na ovom mjestu - prestrašno je, vjerujte. Na rubu snaga (doslovno) ukrcavamo se u neki (pre)mali bus (hvala gospodinu Bakiji, vozač odmah jasno daje na znanje "grupa ima prednost") i krećemo kući. Bilo je super, doživljeno sigurno nećemo zaboraviti. Bogatiji za mnoga iskustva, nekoliko novih njemačkih riječi i fraza, poneko prijateljstvo i barem pola kovčega nove robe spremno čekamo sljedeće izazove.

SONJA POKUPEC SALKOVIĆ, prof.

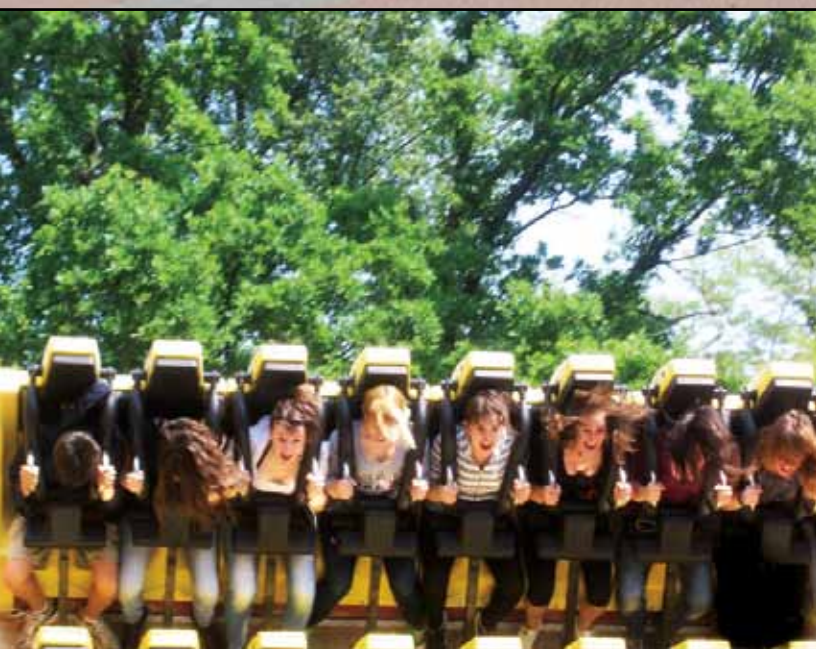
Box:

Posebnu i najveću zahvalu upućujemo Gradu Cresu bez čije financijske pomoći ne bismo ni otputovali, zatim "Autotransu", Poljoprivrednoj zadruzi, Slasticama "Margareta", "Ruti", OPG Bravdica koji su sponzorirali prigodne poklone za naše domaćine.

ITALIJA

Došao je i taj dugo očekivan dan.

U četvrtak smo se spakirali, spremili putovnice i eure dobivene od naših velikodušnih roditelja i legli u krevet, željni sna. Rano ujutro u petak našli smo se na autobusnoj stanici i krenuli put Italije - prvaši, drugaši i razrednici. U Rijeci smo pokupili vodiča koji nam je cijelim putem pričao kojekakve zanimljivosti. Prva postaja je bila Padova u kojoj smo posjetili katedralu. Zatim smo se zaputili u Veronu. U busu, neki su spavali, neki slušali muziku, kartali se ili pričali i zabavljali se. U Veroni smo vidjeli staru arenu izgrađenu u doba antičkih Rimljana. Posjetili smo Julijinu kuću i dvorište u koje je Romeo dolazio iskazivati joj svoju ljubav. Možda i nije izgledalo kako smo zamišljali - ipak to je kuća u centru grada, u malom klančiću. Imali smo i malo slobodnog vremena, pa smo ga iskoristili za skitnju po centru i po tržnici.

Poslije dugog putovanja i razgleda dvaju gradova, već prilično umorni zaputili smo se u hotel. Nakon što smo se osvježili i večerali, počelo je druženje po sobama. Nismo bili glasni i radili nered, a zbog umora nismo ni izdržali dugo budni. Sljedećeg dana nakon doručka krenuli smo u Gardaland. Napokon smo stigli i poslije podijele karata poletjeli prema ulazu. Bilo nam je odlično! Adrenalin u nama je ključao, glasnice se naprezale pri vrtoglavih 80km/h, dlanovi znojili dok smo se svom snagom držali za sjedalice... Sve smo prošli i na svu sreću nije bila velika gužva! Vrijeme nam je proletjelo prebrzo i svi smo htjeli ostati još. Nakon što smo se svi skupili na izlazu, krenuli smo u bus. Iscrpljeni, svi smo za pola sata bili u zemlji snova. Na putu natrag stali smo u shopping centru gdje su nas dućani mamilili, a neke i primamili.

U subotu kasno navečer stigli smo u Cres, te se zaputili kućama na dugi odmor. Sutradan smo svima prepričavali kako nam je bilo. Bilo nam je super i jedva čekamo sljedeći izlet! Nakon divnog vikenda slijedio je povratak u školu i knjiga u ruke. Škola je ubrzo gotova i moći ćemo uživati koliko nas je volja, ali do tada grijat ćemo stolice!

GIMNAZIJALCI NA FESTIVALU BAJKI

gimnazijalci kao dio bajke

Učenci naše škole sudjelovali su u Ogulinu na 5. Festivalu bajki koji je održan od 10.- 13.6.2010.

Predstavili su se lutkarskom predstavom „Plesna haljina žutog maslačka“ u čijem su stvaranju sudjelovali i neki naši, već bivši učenici. Na Festival smo pozvani zahvaljujući suradnji s udrugom „Ruta“ koja je u Ogulinu održala nekoliko radionica filcanja te je predstavila slikovnicu „Tajna Masmalića“.

Festival bajki posvećen je Ivani Brlić Mažuranić, rođenoj u Ogulinu. Ove je godine izvedeno 15-ak predstava, održan je niz kreativnih radionica i predstavljeno nekoliko slikovnica i knjiga za djecu.

predstavljanje naše škole

svi pjevamo „maslačak song“

„maslačak bend“

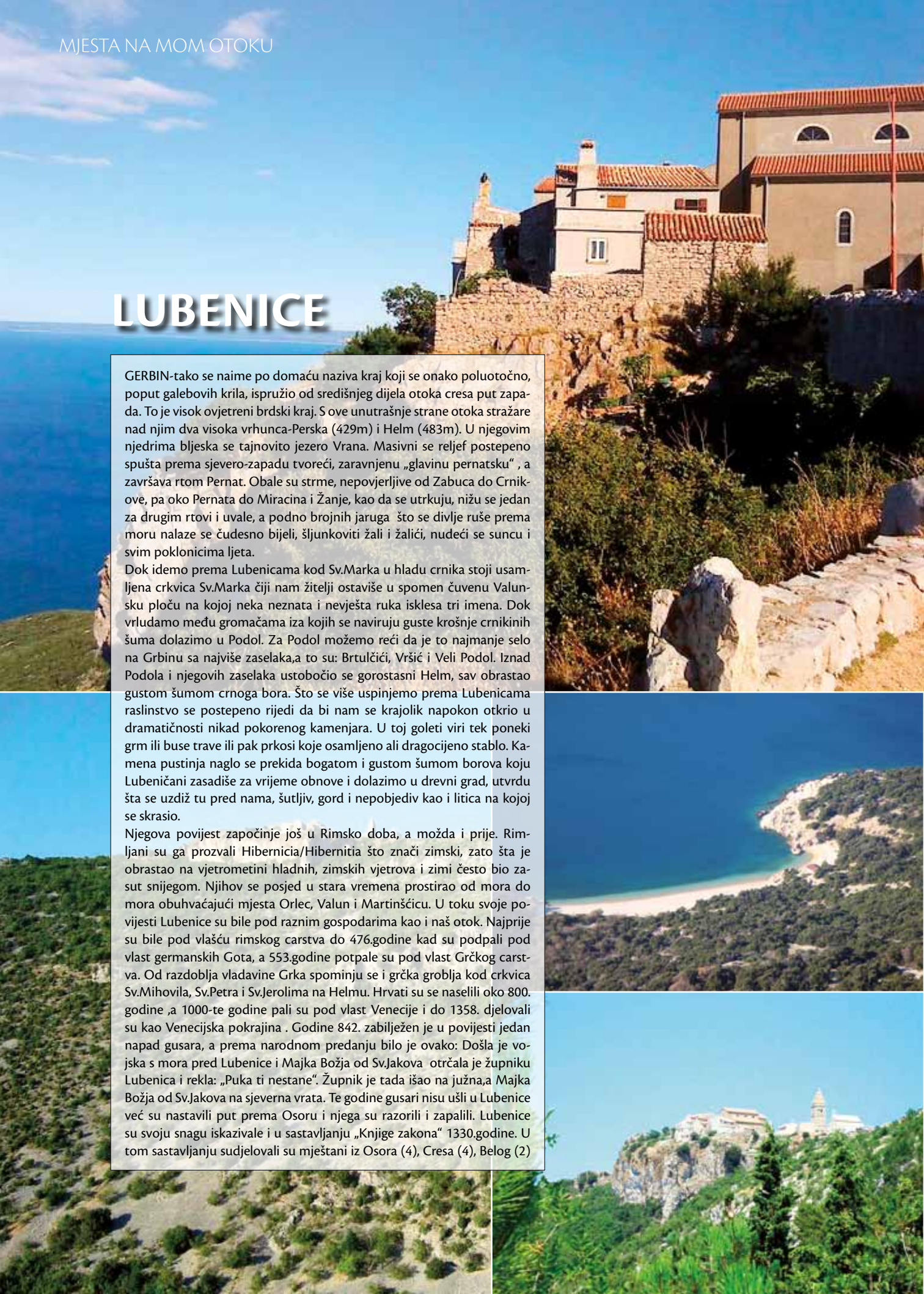
pogled iza scene

LUBENICE

GERBIN-tako se naime po domaću naziva kraj koji se onako poluotočno, poput galebovih krila, ispružio od središnjeg dijela otoka cresa put zapada. To je visok ovjetreni brdski kraj. S ove unutrašnje strane otoka strážare nad njim dva visoka vrhunca-Perska (429m) i Helm (483m). U njegovim njedrima bljeska se tajnovito jezero Vrana. Masivni se reljef postepeno spušta prema sjevero-zapadu tvoreći, zaravnjenu „glavinu pernatsku“, a završava rtom Pernat. Obale su strme, nepovjerljive od Zabuca do Crnikove, pa oko Pernata do Miracina i Žanje, kao da se utrkuju, nižu se jedan za drugim rtovi i uvale, a podno brojnih jaruga što se divlje ruše prema moru nalaze se čudesno bijeli, šljunkoviti žali i žalići, nudeći se suncu i svim poklonicima ljeta.

Dok idemo prema Lubenicama kod Sv.Marka u hladu crnika stoji usamljena crkvice Sv.Marka čiji nam žitelji ostaviše u spomen čuvenu Valunsku ploču na kojoj neka neznata i nevjesta ruka isklesala tri imena. Dok vrludamo među gromačama iza kojih se naviruju guste krošnje crnikinih šuma dolazimo u Podol. Za Podol možemo reći da je to najmanje selo na Grbinu sa najviše zaselaka, a to su: Brtulčići, Vršić i Veli Podol. Iznad Podola i njegovih zaselaka ustobočio se gorostasni Helm, sav obrastao gustom šumom crnoga bora. Što se više uspinjemo prema Lubenicama raslinstvo se postepeno rijedi da bi nam se krajolik napokon otkrio u dramatičnosti nikad pokorenog kamenjara. U toj goleti viri tek poneki grm ili buse trave ili pak prkosi koje osamljeno ali dragocijeno stablo. Kamena pustinja naglo se prekida bogatom i gustom šumom borova koju Lubeničani zasadiše za vrijeme obnove i dolazimo u drevni grad, utvrdu šta se uzdiže tu pred nama, šutljiv, gord i nepobjediv kao i litica na kojoj se skrasio.

Njegova povijest započinje još u Rimsko doba, a možda i prije. Rimljani su ga prozvali Hibernicia/Hibernitia što znači zimski, zato šta je obrastao na vjetrometini hladnih, zimskih vjetrova i zimi često bio zasut snijegom. Njihov se posjed u stara vremena prostirao od mora do mora obuhvaćajući mjesta Orlec, Valun i Martinščicu. U toku svoje povijesti Lubenice su bile pod raznim gospodarima kao i naš otok. Najprije su bile pod vlašću rimskog carstva do 476.godine kad su podpali pod vlast germanskih Gota, a 553.godine potpale su pod vlast Grčkog carstva. Od razdoblja vladavine Grka spominju se i grčka groblja kod crkvice Sv.Mihovila, Sv.Petra i Sv.Jerolima na Helmu. Hrvati su se naselili oko 800. godine, a 1000-te godine pali su pod vlast Venecije i do 1358. djelovali su kao Venecijska pokrajina. Godine 842. zabilježen je u povijesti jedan napad gusara, a prema narodnom predanju bilo je ovako: Došla je vojska s mora pred Lubenice i Majka Božja od Sv.Jakova otrčala je župniku Lubenica i rekla: „Puka ti nestane“. Župnik je tada išao na južna, a Majka Božja od Sv.Jakova na sjeverna vrata. Te godine gusari nisu ušli u Lubenice već su nastavili put prema Osoru i njega su razorili i zapalili. Lubenice su svoju snagu iskazivale i u sastavljanju „Knjige zakona“ 1330.godine. U tom sastavljanju sudjelovali su mještani iz Osora (4), Cresa (4), Belog (2)

i Lubenica (2). Lubeničani su u to vrijeme imali i jednu zajedničku prostoriju gdje su se okupljali 23.listopada i tada bi pravili obračun za prošlo razdoblje, a to se zvala „bratovština“, a nalazila se na mjestu današnje škole. Od kulturnih spomenika ističe se crkvice Sv.Jakova. To je jedna od najstarijih crkvice ali je zbog dotrajalosti 1897. porušena i sagrađena ponovo tako da sada i ne izaziva neko značenje kao spomenik kulture. Lubenička župna crkva građena je u tri faze. Prva faza građena je kad i osorska katedrala, tada se izgradila sakristija i pola crkve. U drugoj fazi gradnje dovršena je crkva, a u trećoj fazi crkva se proširila prema jugu. Svakako treba napomenuti crkvicu Sv.Antona koja je građena u 15.st,a nalazi se iza zvonika koji potječe iz 18.st. Prvotni zvonik nalazio se uz župnu crkvu ali su ga žitelji Lubenica zbog udara gromova morali porušiti i sagrađiti novi kraj južnih gradskih vrata.

Danas Lubenice broje oko 10-ak stanovnika s time da ih je 1900.god bilo 187, 1927.god 179, 1945.god 185, 1961.god 109, 1971.god 82, 1981.god 59, 1991.god 43, 2001.god 24. Stanovnici se pretežno bave poljoprivredom i stočarstvom. Teški uvjeti života nagnali su mlade ljude u svijet ili u veća središta, tako da se sve rijede čuje ono umiljato tirlilikanje mjeha i nema više onog živog domaćeg tanca i kanta. Lubenice predstavljaju povijesno- kulturnu baštinu za naš otok i za sve nas. Hoće li Lubenice oživjeti ili pak opusjeti pitanje je koje se postavlja svima nama, jer bez ulaganja u Lubenice one bi vrlo brzo mogle doživjeti sudbinu ostalih napuštenih zaselaka na Gerbinu.

Zbičina

Zbičina je udaljena svega nekoliko kilometara od Valuna, smjestila se duž asfaltne ceste što vodi prema Pernatu. Dolje pod njom protegla se duboka dolina-Dolci, iznad koje se potom izdiže strmi, šumoviti brijeg-Komunada. Prema sjeveru i istoku puca vidik na valunski zaljev,Veli verh i čelavu Persku odakle je hladna bura i svjež morski zrak. Danas živi oko 7 stanovnika, a nekad ih je bilo oko 30-ak.

Pernat

Pernat je smješten na zaravni središnjeg dijela Pernatskog poluotoka gdje ima znatnih obradivih površina. Nalazi se na visini oko 250 m nadmorske visine. Naselje je zbijenog tipa, a djelomično je zaklonjeno od bure. Spada u red malobrojnih otočkih naselja koji nemaju nikakve veze s morem. Najbliži pristup moru je u maloj uvali Zaglavčić do koje vodi niz strmu padinu pješačka staza. Tu je u vrijeme austrijske uprave izgrađen malo pristanište radi olakšavanja pomorske veze s Cresom. Do mnogo udaljenije uvale Grabrovice vodi seoski put. U upravnom i crkvenom pogledu Pernat je u prošlosti bio podređen Lubenicama pa je tamo i groblje. Za vrijeme talijanske okupacije bila je otvorena i osnovna škola. Danas u Pernatu živi 5 stalnih stanovnika, a nekad ih je bilo čak oko 50-ak.

Pripremila:

VALENTINA DAMIJANJEVIĆ, 3.g

MERAG

Merag je malo mjesto koje povezuje otok Cres i Krk. Prema popisu iz 2001. godine, naselje ima 3 stanovnika, međutim ljeti se broj stanovnika uvelike povećava jer je Merag okupljalište turista već godinama. Iznad samog mjesta nalazi se Meraška jama, velika tektonska jama obrasla gustom lovorovom šumom. Jama pruža predivan vidik, a na vrhu se nalaze i litice koje pružaju predivan vidik cijelog mjesta, ali i otoka Cresa.

Legenda o Meraškoj jami glasi:

Po legendi „starih judi“ na dnu jame postoji prolaz, „škuja“ koji je povezuje Merag sa Cresom i kada se prođe kroz otvor izađe se na Pišće na Cresu.

MARTINŠĆICA

"Ono što je iza nas i ono što je ispred nas,
sitnica je u odnosu prema onome što je unutar nas."

(R. W. Emerson)

gradonačelnik Kristijan Jurjako maturantima

ravnatelj Darinko Sesar maturantima

GOVOR RAZREDNICE

Predstavila sam moje maturante – tri kraljice ove večeri i najveće frajere u gradu! Pozdravimo ih još jednom!

Pozdravljam uzvanike – gospodina gradonačelnika Kristijana Jurjaka, predsjednika gradskog vijeća gospodina Marčela Damijanjevića, profesore naše škole na čelu s ravnateljem gospodinom Darinkom Sesarom! Pozdrav učiteljici gospođi Sonji Krenenić, razrednicama iz OŠ gospođama Dubravki Buničić i Gordani Krupić, pozdrav roditeljima i prijateljima naših maturanata! Hvala vam što ste večeras tu, na svečanosti naše gimnazije, na maturальноj zabavi ovogodišnjih maturanata!

Sretna sam što sam imala priliku bolje upoznati ove mlade ljude. Upoznala sam samozatajnog Marina Anđelića, šminkera Damira, Jakova s pogledom u daljinu, predobrog drugog Marina, tihog Ariana, uvijek drukčijeg Ivana Dorčića, Ingrid s kojom smo svi plakali i smijali se, jako angažiranog Dragana (zvanog Gagi), ozbiljnog Sašu, pouzdanog i vrijednog Antonija, uvijek nasmijanu Anđelu (poznatu kao Linu), nezamjenljivu Katju, jedinstvenog Bruna i predsjednika našeg razreda Ivana Đorđića (lava u horoskopu).

Oni su vam poput raznovrsnih cvjetova koji zajedno čine predivan buket.

Toliko različiti, a ipak toliko povezani! Još nisam srela razred u kojem učenici jedan o drugome toliko brinu kao u ovom razredu. Često zajedno uče, još češće odlaze u provod, zajeno su na vozačkom, zajedno se svadaju, zajedno putuju, a ponekad između putovanja i ostalih aktivnosti svrate i u školu (šalim se).

Njihovo prisustvo nigdje nije ostalo nezamijećeno. Ako cijela škola odzvanja od smijeha – znate da su oni blizu. Angažirani su i izvan škole po svim pitanjima i u svim prigodama. Cres uz njih postaje grad mladosti u pravom smislu riječi. Pozivam sve koji mogu tome pridonijeti – dajte im priliku da učine ovaj grad još ljepšim i boljim za življenje – učinite sve da otvorimo nova radna mjesta i da naš grad živi punim plućima.

No, večeras smo ovdje na maturальноm plesu naših maturanata. Pozivam vas sve da im se pridružite u zabavi i doprinesete kako bi im ova večer ostala u što ljepšoj uspomeni.

Pozivam na zabavu i roditelje koji su ipak najzaslužniji za dobrotu, radost, marljivost svoje djece. Strpljivo i s beskrajno puno ljubavi podnosili su sve uspjehe i neuspjehe zabilježene u školskim imenicima. Nadam se da će se i roditelji sa mnom složiti kad kažem da smo lijepo surađivali. Pozivam na zabavu i kolegice i kolege profesore. Bez njihovog velikog zalaganja, upornosti, razumijevanja, entuzijazma, strpljenja, opraštanja... ništa ne bismo napravili.

Voljela bih da i poslije gimnazije naši maturanti ostanu tako vedri i dobri i da ostanu prijatelji.

Raditi s njima meni je doista bilo, i još uvijek je, jedinstveno iskustvo (pogotovo kad pomislim da ih pripremam za maturu).

Molim moje učenike da mi oprostite ako sam ih tijekom protekle četiri godine previše gnjavila. Kažu... „Lako je bit ljubazan s ljudima do kojih ti nije stalo.“

Osim toga, ja još uvijek vjerujem da svi zajedno možemo bolje i sretnije živjeti ako radimo ozbiljno, puno i pošteno..

Kao razrednica željela sam uvijek jednako uvažavati svakog mog učenika i od grupe učenika stvoriti prijatelje koji će uvijek moći računati jedan na drugoga. Sve što bi dalje rekla bilo bi patetično, a i mudrovanju večeras nema mjesta. Svijet ipak pripada mladima i ovo neka bude njihova večer. A kad je riječ o maturi sutra je novi dan i o tome ćemo razmišljati sutra.

Večeras - plešimo!

Andela Nikolić

Antonio Buničić

Bruno Brnić

Damir Babić

Katja Sablić

Dragan Medarić

Ivan Đorđić

Jakov Pope

Ingrid Gregorović

Marin Andelić

Marin Mlacović

Saša Edelinski

